

לפני קריאת המגילה החזן אומר הברכות האלו:

Before reading Megillat Esther following blessings are said; listeners respond אָמֶן.

בֿרוּב אַעֿע

Blessed are you,

יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

YHVH (Hashem) our elo'ah,

cosmic majesty,

אֲשֶׁר קּדְשֶׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,

who sanctifies us through mitzvot,

וְצָוָנוּ עַל מִקְרָא מִגְלַה:

and commands us concerning the

reading of the Megillah.

בָרוּךְ אַתָּה

Blessed are you,

יָיָ אֱלֹהֵינוּ

YHVH (Hashem) our elo'ah,

ֶמֶלֶךְ הָעוֹלָם,

cosmic majesty,

שֶעשָה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ

who made miracles for our ancestors

בַּיַמִים הַהֶם

in their days

בַּוֹמַן הַוָה:

in this season.

בָרוּךְ אַתָּה

Blessed are you,

יָיָ אֱלֹהֵינוּ

YHVH (Hashem) our elo'ah,

מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

cosmic majesty,

who has kept us alive,

and has preserved us,

וָהִגִּיעֲנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

and enabled us to reach this season.

מִגְלָּת אֵסְתֵּר

Megillat Esther

אַסְתֵּר א Chapter 1

1 וַיְהֶי בִּימֵי אֲחַשְוֹרִוֹשׁ הְוֹּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהְדּוּ וְעַד־בּׁוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׁרִים וּמֵאֶה מְדִינֶה: ² בַּיָמִים הָהֵם כְּשֶׁבָת וּ הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל בָּפֵא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשוּשַׁן הַבִּירֵה: בְּשְׁנָת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשֵּׁה מִשְּהֶׁה לְכָל־שָׁרֵיו וַעֲבָדֵיו חֵיל וּ פָּרֵס וּמְדִי הַפְּרְתְּמֵים וְשְׁבֵי הַמְּדִינְוֹת לְפְנֵיו: הַבְּרְתְּמִים וְשְׁבֵי הַמְּדִינְוֹת לְפְנֵיו: בְּבְּוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יְלֶּךְ תִּפְאֶרֶת גְּדוּלְתִוֹ יִמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאָת יִוֹם:

¹ NOW IT came to pass in the days of Ahashverosh—this is Ahashverosh who reigned, from India even unto Ethiopia, over a hundred and seven and twenty provinces—2 that in those days, when the king Ahashverosh sat on the throne of his kingdom, which was in Shushan the castle, ³ in the third year of his reign, he made a feast unto all his princes and his servants; the army of Persia and Media, the nobles and princes of the provinces, being before him; 4 when he showed the riches of his glorious kingdom and the honour of his excellent majesty, many days, even a hundred and fourscore days.

ז וּבִמְלוֹאת ו הַיָּמִים הָאֵלֶּה עְשֵּה הַמֶּלֶּהְ לְכָל־הָעֵם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַמְּלֶּהְ לְכָל־הָעֵם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׂן הַמְּעֶהְה לְמִנְּדוֹל וְעַד־קְטָן מִשְּתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצֵּר גּנִּת בִּיתַן הַמֶּלֶּהְ:
 ז חְוּר ו כַּרְפַּס וּתְכֹלֶת אָחוּוֹ בְּחַבְּלֵי־בְיץ וְאַרְגָּמְן עַל־גְּלִילֵי כֶּסֶף עַלֹּלְ בְּחַבְּלֵי־בְיִץ וְאַרְגָּמְן עַל־גְּלִילֵי כֶּסֶף עַלֹּלְ וְעַמְּוֹת בָּבְלֵי זְהָב וְכַלֶּים מִבּּלִים מְבֶּלִים מְבֶּלְים מְבֶּלִים מְבֶּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבֶּלִים מְבָּלִים מְבֶּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבְּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מִבְּלִים מִבְּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מִבְּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מְבָּלִים מִבְּלִים מִבְּלִים מִבְּלִּת בְּיתֹב בִּיתוֹן לַעְשִׁוֹת בִּרְצִוּן וֹיִבְּיִי מִּילִים מְבָּלִים מִבְּלִין וּיִבְּי בִּיתוֹן עִּעְשִׁוֹת בְּרְצִין וּיִבּי בִּיתוֹ לַעְשִּוֹת בְּרְצִין וּיִבְּי בִּיתוֹן לִּעְשִׁוֹת בְּיִבוֹין וּיִבְּי בִּיתוֹ לִעְשִׁוֹת בִּיבְּיוֹים מִבְּלִיוֹים מִבְּיוֹים מִבְּיוֹם מִבְּיִים מִּבְּיוֹם מִבְּיִים מְּבְּיִים מִבְּיִים מְיִים בְּיּבְיוֹים מִבְּיוֹם מִבְּים מִבְּיוֹם מִבְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיִים בְּיּבְיוֹים מְבְּיוֹים מְבְּיוֹים מְּבְּבְּיוֹים מְיּבְּיוֹם מִבְּיִים מְיבְּיוּים מְבְּיוֹם מְיּבְּים מְיּים מְּיוֹים מְּבְּים מְּיוֹבְּיוּים מְּבְּיּוּים מְּבְּיּים מְיּבְּים מְּבְּיּים מְּבְּבְּבְּים מְּיּלְים מְיּבְיּים מְּיוֹים מְּבְּים מְּיּלְים מְּיּבְיּים מְּיּבְּים מְּיוֹים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְּיִים מְּיוֹים מְּבְּים מְּבְּים מְּיִּים מְיּים מְּיִים מְּיִים מְּבְּים מְּבְּיים מְּיּבְים מְּבְּים מְּיּבְּים מְיּים מְ

⁵ And when these days were fulfilled, the king made a feast unto all the people that were present in Shushan the castle, both great and small, seven days, in the court of the garden of the king's palace; ⁶ there were hangings of white, fine cotton, and blue, bordered with cords of fine linen and purple, upon silver rods and pillars of marble; the couches were of gold and silver, upon a pavement of green, and white, and shell, and onyx marble. 7 And they gave them drink in vessels of gold— the vessels being diverse one from another—and royal wine in abundance, according to the bounty of the king. 8 And the drinking was according to the law; none did compel; for so the king had appointed to all the officers of his house, that they should do according to every man's pleasure.

 גַם וַשְּתֵּי הַמַּלְבָּה עָשְׂתָה מִשְׁתַּה נָשֵים בֵּית הַמַּלְבֹוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְוֹרְוֹש: (ס)

⁹ Also Vashti the queen made a feast for the women in the royal house which belonged to king Ahashverosh. 10 פּיוֹם הַשְּבִיעִּׁי פְּטִוֹב לֵב־הַמֶּלֶךְ
פַּיֵּיִן אָמַׂר לִּמְהוּמָן בּוְּתָא חַרְבוֹנְא בִּיְּיָן אָמַׂר לִמְהוּמָן בּוְּתָא חַרְבוֹנְא בִּיְּיִן אָמַׂר לִמְהוּמָן בּוְּתָא חַרְבוֹנְא הַפְּנִי הַמֶּלֶךְ בְּנָע שִּבְעַת בְּמִיְם הַמְשֵּרְתִּים אֶת־פְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכָתר מַלְכָוּת אֲת־וַשְּתִּי לְהַרִאוֹת הַעַמִּים וְהַשְּׁרִים אֶת־יִפְּיָה לְהַרְאוֹת הַעַמִּים וְהַשְּׁרִים אֶת־יִפְיָּה לְהַרְאוֹת הַעַמִּים וְהַשְּׁרִים אֶת־יִפְיָּה בְּיִר הַמֶּלֶךְ בְּנִי הַמֶּלֶךְ בִּנְר הַמֶּלֶךְ הַמְּלְבָּה וַשְּׁתִּי לְבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ הַמָּלֶךְ הַמְּלְבָּר הַנְיִבְי הַפְּיִר הַמְּלֶרְ בִּנְיִם מִיְּאָה הְיֹא:

מְאָרָה בְּיָד הַפְּרִימִים וַיִּקְּלְף הַמֶּלֶרְ הַמָּלֶרְ הַמְּלֶרְ הַמְּלֵּר הַמְּלְבָּר הַמְּלְבָּר הַמְּלְבָּר הַמְּלְבָּר הַמְּלְבָּר הַמְּלְבְּר הַמָּלֶרְ הַמְּלְבְּר הַמָּלֶרְ הַמְּלְרְ הַמָּלֶרְ הַמְּלְבְּר הַמָּלֶרְ הַמְּלְבְּר הַמָּלְרְ הַמְּלְרְים הַמְּלֶרְ הַמְּלֶרְ הַמְּלְבְּר הַנְּעְרָה הַמָּלֶלְרְ הַמְּלְבָּר הַנְיִים מִיף הִיּעִים וַיִּיְלְבִים וַיִּשְּבִּר הַמְּלְבְּר הַבְּיִבְי הַמְּלְבְּר הַמָּלְרְ הַמְּלְבְּר הַמָּלְרְ הַמְּלְרְ הַנְּעְרָה הַמְּלֶרְ הַמְיִם וְיִבְיִים וַיִּים וַמְיִבְּי הַמְים וַיִּמְתוֹ בְּיִבְים הַמְּלְבְּר בְּיִבְים וַבְּבְּר הַמָּלְרְיִים הַמְיִבְים וַיִּיְבְים הַמְּנְבְיה הַמְּבְּר בְּיִבְיִים מִים וַיִּקְבָּר הְנִבְים הַעְּבְיה הַמְּבְּיִים הַיִּים וַיִּיְתִים הַיִּבְעָב הַּעְרָה בִּיִים הַמְּבְּר הַמְיִבּים הַיִּבְּים הַמְּבְּיה הַעָּבְר הַבְּיִּבְיים הַמְּבְּר בְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּיִים הָּיִבְיּים הַיִּים הַבּיוֹב בְּיִבּים הַיִּיִים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹב בּיוֹב בְּיוֹם בּיוֹים בְּיוֹבְים הְיִּבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיּים בְּבְּיוֹם הַבְּיוֹבְיתְיּים הַיּבְיוֹים בְּיוֹבְיתוֹים הָּיוֹב בְּיוֹבְיתוֹב בְּיוֹבְיתוֹים בְּיוֹבְּיוּים בְּיוֹבְיתוֹים בְּיוֹבְיתוֹים בּיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוּבְיוֹים בְּיוּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיּים בְּיִים בְּיוֹבְיּים בְּיוֹבְיּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּבְּיוּבְיּבְיוֹים בְּיוֹבְיּים בּיבְּבְּיוֹם בּיּבְיוּים בְּבְיוּבְיים בְּבְּבְיוֹּים בּיבְיבְיוּים בְּיבְּבְיוּים בְּבְיוֹבְיוֹי

¹⁰ On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Bizzeta, Harbona, Bigta, and Avagta, Zetar, and Kharkas, the seven chamberlains that ministered in the presence of Ahashverosh the king, 11 to bring Vashti the queen before the king with the crown royal, to show the peoples and the princes her beauty; for she was fair to look on. 12 But the queen Vashti refused to come at the king's commandment by the chamberlains; therefore was the king very wroth, and his anger burned in him.

13 וַיָּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמֵים יֹדְעֵי הַעְתִּים כִּי־כֵן דְבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵּי בְּל־יֹדְעֵי דְּת וָדִין: 14 וְהַקְּרָב אֵלְיו בַּרְשְׁנֶא שֵׁתְר אַדְמֶתְא תַרְשִּׁיש מֶרֶס מַרְסְנֶא מְמוּכֵן שִׁבְעַת שְׁרֵי וּ פְּרַס וֹמְדִי רֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁנֶה בַּמַלְכְוּת: 15 כְּדְת מָה־לַעֲשִׂוֹת בַּמַלְכָוּת: 15 כְּדְת מְה־לַעֲשְׂוֹת בַּמַלְכָּוּת: הַמֶּלֶךְ אָחַשְׁוֵרִוֹשׁ בָּיָד הַפָּרִיסִים: {ס}

Then the king said to the wise men, who knew the times—for so was the king's manner toward all that knew law and judgment; ¹⁴ and the next unto him was Karsh'na, Shetar, Admata, Tarshish, Meres, Marsena, and Memukhan, the seven princes of Persia and Media, who saw the king's face, and sat the first in the kingdom: ¹⁵ 'What shall we do unto the queen Vashti according to law, forasmuch as she has not done the bidding of the king Aḥashverosh by the chamberlains?'

וֹיָאמֶר מומכן מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ 16 וָהַשַּׂרִים לָא עַל־הַמֵּלֶךְ לְבַדְּׁוֹ עַוְתָה ושתי המלכה כי על-כל-השרים וְעַל־כַּל־הַעַמִּים אֱשֶׁר בִּכַל־מִדִינְוֹת :אַחַשְוַרִוש דבר־הַמַּלְכָּה עַל־כַּל־הַנַּשִּׁים לְהַבְּזִוֹת בַּעַלִיהַן בַּעִינִיהַן בַּאַמַרָם הַמַּלַדְּ אַחַשְוֵרוש אַמַּר לְהַבִּיא אֵת־וַשְּתֵי הַמַּלְכֵּה לְפַנֵיו וְלֹא־בֵאַה: 18 וְהַיּוֹם הַנָה תאמרנה ו שרות פַרס־ומַדִי אֲשֶׁר שֲמְעוּ אֶת־דְבַר הַמַּלְבָּה לְכָל הַמֵּלֶךְ וּכְדַי בַזַיִון וַקצָף: אָם־עַל־הַמֱלֶךְ טוב יצא דבַר־מַלְכוּת מִלְפַנָּיו וְיִכָּתֵב בִּדָתֵי אשׁר יעבור פַרס־וּמַדֵי לא־תָבוא וַשְּׁתִי אַחַשְוַרוש וּמַלְכוּתַהֹּ יָתֵן לְרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָה: 20 וְנִשְׁמַע' אַשר־יַעשה הַמֵּלֵךְ בְּכַל־מַלְכוּתוֹ בִי רַבָּה היא וְכָל־הַנָּשִׂים יִתְנָוּ יְקָרֹ לְבַעְלֵיהֶׁן לִמְגָּדְוֹל וִעַד־קָטֵן:

¹⁶ And Memukhan answered before the king and the princes: 'Vashti the queen has not done wrong to the king only, but also to all the princes, and to all the peoples, that are in all the provinces of the king Ahashverosh. 17 For this deed of the queen will come abroad unto all make their husbands women. to contemptible in their eyes, when it will said: The king Ahashverosh be commanded Vashti the queen to be brought in before him, but she came not. ¹⁸ And this day will the princesses of Persia and Media who have heard of the deed of the queen say the like unto all the king's princes. So will there arise enough contempt and wrath. 19 If it please the king, let there go forth a royal commandment from him, and let it be written among the laws of the Persians and the Medes, that it be not altered, that Vashti come no more before king Ahashverosh, and that the king give her royal estate unto another that is better than she. ²⁰ And when the king's decree which he shall make shall be published throughout all his kingdom, great though it be, all the wives will give to their husband's honour, both to great and small.'

בּיִיטַבֹ הַדְּבֶּר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁרֵים וֹיִשְׁלֵח וַיִּשְׁלֵח הַמֶּלֶךְ בְּרִבְּר מְמוּבֵן: 2º וַיִּשְׁלֵח וַיִּשְׁלֵח הַמֶּלֶךְ פְּרִים אֶל-כְּל-מְדִינְוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל-עְם אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה בִּרְתָבְּה וְאֶל-עִם אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה בְּרְתִּבְּה וְאֶל-עִם וְעָם בִּלְשׁוֹנֵוֹ לִהְיִוֹת בְּל-אִישׁ שֹׁרֵר וְעָם בִּלְשׁוֹנֵוֹ לִהְיִוֹת בְּל-אִישׁ שֹׁרֵר בִּלְשִׁוֹן עַמְוֹ: {פ}

²¹ And the word pleased the king and the princes; and the king did according to the word of Memukhan; ²² for he sent letters into all the king's provinces, into every province according to the writing thereof, and to every people after their language, that every man should bear rule in his own house, and speak according to the language of his people.

אֶסְתֵר ב

Chapter 2

בַּמֶלֶךְ אֲחַשְׁוַרִוֹשׁ זְכֵר אֶת־וַשְּתִּי וְאֵת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוַרִוֹשׁ זְכֵר אֶת־וַשְּתִּי וְאֵת הַמֶּלֶךְ מְשְׁרְתִי וְאֵת אֲשֶׁר־נְגְּזֶר עְלֶיהָ:
 זִיאׁמְרִוּ נַעֲרִי־הַמֶּלֶךְ מְשְׁרְתִיוֹ מְלְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְוֹת טוֹבְתֹ מְרְאֶה:
 זִיאׁמְרִוּ נַמְלְרוֹת בְּתוּלְה טוֹבָת מִרְאָה בְּלֶּיִת הַנְּאָים אֶל־בֵּית הַנְּאָים אֶל־בִיד הַגֶּא סְרִים הַמֶּלֶךְ שׁמֵר אָל־יִד הַגָּא סְרִים הַמֶּלֶךְ שׁמֵר הַנְעַרָה וְנְתִוֹן תַּמְרוּקִיהֶוֹן: ⁴ וְהַנַּעֲרָה הַבְּעֵרָה הַמְּלֵךְ הִישַׁב בְּעִינֵי הַבֶּלֶּלֶךְ תִּמְלְךְ הַמְּלְרְ הַמְּלְרְ הַתְּלֹךְ הַתְּלְרְ הַתְּלְרְ הַתְּמְלֹךְ הַתְּמְלֹךְ הַתְּלְרְ הַנְתִיוֹן תַמְרוּנִימְב בְּנִינִי הַבֶּלֶלְ הִמְלְרְ הִּמְלְרְ הַנְעִרְוֹן הַמְרוֹנִיעִב בְּרָבְר בְּעֵינִי הַבְּלֶּלֶךְ הִישְׁתִּי בַּוֹיִעְשׁ בַּן: {ס}

¹ After these things, when the wrath of king Ahashverosh was assuaged, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her. ² Then said the king's servants that ministered unto him: 'Let there be sought for the king young virgins fair to look on; ³ and let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young virgins unto Shushan the castle, to the house of the women, unto the custody of Heygeh the king's chamberlain, keeper of the women; and let their ointments be given them; 4 and let the maiden that pleases the king be queen instead of Vashti.' And the thing pleased the king; and he did so.

לוש יְהוּדִי הָיָה בְּשוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמְוֹ מִרְדֵּכִּי בֵּן יָאֶיר בָּן־שִׁמְעֵי בָּן־שִׁמְעֵי מְרְוּשָׁלִים עִם־הַגּּלְהֹ אֲשֶׁר הָגְּלְהֹ מֵירָוּשָּלַיִם עִם־הַגּּלְהֹ אֲשֶׁר הָגְּלְהֹ אֲשֶׁר הָגְּלְהֹ עָם יְכִנְיֵה מֶלֶךְ בָּבֶל: ז וַיְהִי אֹמֵן נְבוּכַדְנָאצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל: ז וַיְהִי אֹמֵן עָברּהְיִבְּיָה אָמְתרֹ בַּת־דֹּדֹוֹ כֵּי אֵת־הַדַּפָּה הָיא אֶסְתֵּר בַּת־דֹּדֹוֹ כֵּי אֵין לֶה אֵב וָאֵם וְהַנַּעֲרֶה יְפַת־תֹּאַר וְאַבְּי וְיֹלְבָת מִרְאָה וּבְמְוֹת אָבִיהְ וְאִבְּה וְמִלְה מִרְבָּי לִוֹ לְבַת:

⁵ There was a certain Jew in Shushan the castle, whose name was Mordekhai the son of Yair the son of Shim'i the son of Kish, a Benjamite, Ish yehudi haya beshushan habira ushemo Mordekhai ben Ya'ir ben-Shim'i ben-Kish ish yemini 6 who had been carried away from Jerusalem with the captives that had been carried away with Yekhoniah king of Yehudah. whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away. 7 And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter; for she had neither father nor mother, and the maiden was of beautiful form and fair to look on; and when her father and mother were dead. Mordekhai took her for his own daughter. Vayehi omen et-Hadassa hee Esther bat-dodo ki eyn lah av va'em vehanna'ara yefat-to'ar vetovat mar'eh aviha ve'immah uvemot lekahah Mordekhai lo levat

 זיְהִי בְּהִשְּמֵע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדְתֹּוֹ וְבְהִקְבֵץ נְעָרִוֹת רַבְּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן הַבְּירָה אֶל־יֵד הַגִּי שֹמֵר אֶל־בִּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יֵד הַגִּי שֹמֵר הַנְּשִים: 9 וַתִּיטַׂב הַנַּעֲרָה בְעִינִיוֹ וַתִּשֵּׁא חֶסֶד לְפָנִיוֹ וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּלֶקִיהָ וְאֶת־מְנוֹתֶהָ לְתַת לְה וְאֵתֹ שֶׁבַע הַנְּעֶרוֹת הָרָאִיוֹת לְתֶת־לֶה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַנֶּהָ וְאֵת־נַעֲרוֹתֵיהָ לְטִוֹב בֵּית הַנָּשִים:

⁸ So it came to pass, when the king's commandment and his decree was published, and when many maidens were gathered together unto Shushan the castle, to the custody of Heygeh, that Esther was taken into the king's house, to the custody of Heygeh, keeper of the women. ⁹ And the maiden pleased him, and she obtained kindness of him; and he speedily gave her her ointments, with her portions, and the seven maidens, who were meet to be given her out of the king's house; and he advanced her and her maidens to the best place in the house of the women.

¹⁰ לא־הגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמֶּהּ וְאֶת־מְוֹלַדְתָּהּ כְּי מְרְדֵּכֵי צִנְּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תַגִּיד: ¹¹ וּבְכָל־יִוֹם וְיֹוֹם מְרְדֵּכִי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בִּית־הַנְּשֵים לְדַעַתֹּ אֶת־שְׁלְוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יֵּעְשֵׂה בַּהּ:

¹⁰ Esther had not made known her people nor her kindred; for Mordekhai had charged her that she should not tell it. ¹¹ And Mordekhai walked every day before the court of the women's house, to know how Esther did, and what would become of her.

10 וּבְהַגִּיע תֹר נַצְרָה וְנַצְרָה לְבְוֹא וּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקֵץ הֶיוֹת לָהּ בְּדָת הַנְּשִים שְׁנֵים עְשֵּר חֹדֶשׁ כֵּי בֵּן יִמְי מְרוּקִיהֶן שִׁשֵּה חֲדָשִׁים בְּבְּשְּמִים יְמָלְאוּ יְמֵי מְרוּקִיהֶן שִׁשֵּה חֲדָשִׁים בַּבְּשְּמִים בְּבְּשְׁמִים בְּבְּעְרָה תִּאמִר תִּאמִר תִּאמִר בְּעָרָב וּ הִיא בְּאָה עִבְּר הִיא שְּבְיה אֶל־בֵּית הַנְּשִים עִּרִב וּ הִיא בְאָה שִׁבְיִר הַיִּא שְבְּה אֶל־בֵּית הַנְּשִים בּּמְלֵך מִי אִם־הָמֶלֶך בִּי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶךְ שִּׁבְיִּעִים לֹא־תָבְוֹא עוֹדֹ שִׁמְלִיךְ בִי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶךְ עִידֹ בְּשְׁבִים לֹא־תָבְוֹא עוֹדֹ עָלַרְ בִי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶךְ בִּי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶךְ בִּי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶךְ בִּי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶרְ בִי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶרְ בִי אִם־חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶרְ בִי אִם־חָפֵץ בָּה הַמָּלֶרְ בִי אִם־חָפֵץ בָּה הַמָּלֶרְ בִי אִבּים:

¹² Now when the turn of every maiden was come to go in to king Ahashverosh, after that it had been done to her according to the law for the women, twelve months—for so were the days of their anointing accomplished, to wit, six months with oil of myrrh, and six month with sweet odours, and with other ointments of the women — 13 when then maiden came unto the king, whatsoever she desired was given her to go with her out of the house of the women unto the king's house. 14 In the evening she went, and on the morrow she returned into the second house of the women, to the custody of Shaashgaz, the king's chamberlain, who kept the concubines; she came in unto the king no more, except the king delighted in her, and she were called by name.

15 וּבָהַגֵּיעַ תֹּר־אֱסְתֵּר בַּת־אֲבִיחַיִל דָּד מֶרְדֵּבַי אֲשֵר נְקַח־לוֹ לְבַת לָבְוֹא אַל־הַמֵּלֶךְ לָא בִקשָׁהֹ דָּבָּר בִּי אָם אתראשר יאמר הגי סריס־המלך שמר הַנַּשִים וַתְּהֵי אֵסְתֵּר נֹשֵאת חֵׁן רְאֶיהָ: ¹¹ וַתִּלְּלָח אֶסְתֵׁר בּעינֵי כָּל־ראֱיהָ: ¹¹ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֵל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּתְדֶשׁ הָעֲשִׂירֵי הוּא־חְדֶשׁ בִשְנַת־שֶבַע לְמַלְכוּתְוֹ: טבת וַיַּאַהַב הַמַּלְדַ אַת־אַסְתֵּרֹ מְכָּלֹ־הַנָּשִּׁים וַתִּשָּׁא־חֵן וְחֶסֶד לְפָנֶיו מְבָּל־הַבִּתוּלְת וַיָּשֵׂם בֶתֵר־מַלְכוּת בָּראשָׁה וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת וַשְּתִי: לּוֹל מַשְׁתֵּה גָּדׁוֹל 18 לְכָל־שָּׁרִיוֹ וַעֲבָדְיוֹ אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהַנָחָה לַמְּדִינוֹת עָשָּׁה וַיִּתֵּן מַשְּׁאֵת כַיַד הַמֵּלֶדְ:

15 Now when the turn of Esther, the daughter of Abiḥail the uncle of Mordekhai, who had taken her for his daughter, was come to go in unto the king, she required nothing but what Heygeh the king's chamberlain, the keeper of the women, appointed. And Esther obtained favour in the sight of all them that looked upon her. ¹⁶ So Esther was taken unto king Ahashverosh into his house royal in the tenth month, which is the month Teveth, in the seventh year of his reign. 17 And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins; so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti. ¹⁸ Then the king made a great feast unto all his princes and his servants, even Esther's feast; and he made a release to the provinces, and gave gifts, according to the bounty of the king.

19 וּבְהָקּבֵץ בְּתוּלְוֹת שֵׁנֵית וּמְרְדֵּכֵי ישֵׁב בְּשְעַר־הַמֶּלֶך: 20 אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מְוֹלַדְתָּהֹ וְאֶת־עַמָּה כַּאֲשֶׁר צְוָה עָלֶיהָ מְרְדֵּכֵי וְאֶת־מַאֲמַר מְרְדֵּכַי אֶסְתֵּר עֹשְׁה כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אָתְּוֹ: {a}

19 And when the virgins were gathered together the second time, and Mordekhai sat in the king's gate—
20 Esther had not yet made known her kindred nor her people; as Mordekhai had charged her; for Esther did the commandment of Mordekhai, like as when she was brought up with him—

בּיָמְים הָהֵם וּמְרְדֵּכֵי יֹשֵבּ בְּיִמְים הָהֵם וּמְרְדֵּכֵי יֹשֵבּ בְּשְעַר־הַמֶּלֶךְ קְצַף בִּגְתָוֹ וְתָּרֶשׁ שְׁנֵי־סְרִיםֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּמְרֵי הַפַּף עְּנִי־סְרִיםֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּמְרֵי הַפַּּף עְּחַשְׁוִרשׁ:
22 וִיּנְּדָע הַדְּבָר לְמְרְדֵּבַי וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְבָּה וַתְּאֹמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵם מַרְבֵּבִי:

²¹ in those days, while Mordekhai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those that kept the door, were wroth, and sought to lay hands on the king Aḥashverosh. ²² And the thing became known to Mordekhai, who told it unto Esther the queen; and Esther told the king thereof in Mordekhai's name.

23 וַיְבָקֵשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצֹא וַיִּתְלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְּתִב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: {פ}

²³ And when inquisition was made of the matter, and it was found to be so, they were both hanged on a tree; and it was written in the book of the chronicles before the king.

י אַחַר ו הַדְּבָרִים הָאֵׁלֶּה גִּדַּל הַמֶּּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹש אֶת־הָמֶן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲנָגִי וַיְנַשְּאֵהוּ וַיָּשֶׁם אֶת־כִּסְאוֹ הָאֲנָגִי וַיְנַשְּאֵהוּ וַיָּשֶׁם אֶת־כִּסְאוֹ מַעַּל כַּל־הַשַּׁרִים אֱשֵר אָתִוֹ:

¹ After these things did king Aḥashverosh promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him.

יְכָל-עַבְבֵּי הַפֶּׁלֶךְ אֲשֶר־בְּשַעַר הַפֶּלֶךְ בְּשָעַר הַפֶּלֶךְ בִּלְים לְהָבְּץ הַפֶּלֶךְ בִּרְעִים וּמְשְתַּחְוִים לְהָבְי לְאׁ יִכְרָע וְלְאׁ יִשְתַחְוֶה: יּ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַפֶּלֶךְ אֲשֶר־בְּשַעַר הַפֶּלֶךְ לְמְרְדֵּבָי מַדֹּוּעַ אַתָּה עוֹבֶּר אָת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ:

² And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed down, and prostrated themselves before Haman; for the king had so commanded concerning him. But Mordekhai bowed not down, nor prostrated himself before him.

³ Then the king's servants, that were in the king's gate, said unto Mordekhai: 'Why do you transgress the king's commandment?'

לְיִהִי באמרם כְּאָמְרֶם אֵלְיוֹ יִוֹם וְיֹוֹם וְיֹוֹם וְלְאֹ שְׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגְּידוּ לְהָמְן לְרֹאוֹתֹ הְיַעַמְדוּ דְּבְרֵי מְרְדֵּבִּי מְרְדֵּבִי כְּרְאוֹתֹ הְיָעַמְדוּ דְּבְרֵי מְרְדֵּבִי כְּרָאוֹתֹ הְמָן כִּי־אֵין מְרְדֵּבִי כֹּרֵעַ כְּרָא הְמָן חֵמְה:
 וַיַּבְא הָמָן כִּי־אֵין מְרְדֵּבִי כֹּרַע וֹיִמְשְׁתַּחְוֶה לְוֹ וַיִּמְּלֵא הָמָן חֵמְה:
 וַיָּבֶז בְּעִינִיו לְשְׁלְח יִדֹ בְּמְרְדֵּבִי לְּנִבְי לְנִבְיוֹ לְשְׁלְח יִדֹ בְּמְרְדֵּבִי לְנִבְיוֹ לְשְׁלְח יָדֹ בְּמְרְדֵּבִי לְבִּיוֹ לְשְׁלְח יִדֹ בְּמְרְדֵּבְי לְנִבְּיֹתְ יִדְ בְּמְרְדֵּבְי הָנֹין הְשְׁמְיִד לְנִי מְרְבָּיְתְי הְבָּלְרִבְּיתְ הְבָּלְרִתְּלְבְוֹת אֲשֵר בְּכָל־מַלְכְוֹת אֲמֵיר בְּכָל־מַלְכְוֹת אֲשֵר בְּכְל-מַלְכְוֹת אֲחַשֵּרוֹש עֵם מַרְדֵּבֵי:

⁴ Now it came to pass, when they spoke daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordekhai's words would stand; for he had told them that he was a Jew. 5 And when Haman saw that Mordekhai bowed not down, nor prostrated himself before him, then was Haman full of wrath. 6 But it seemed contemptible in his eyes to lay hands on Mordekhai alone; for they had made known to him the people of Mordekhai; wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahashverosh, even the people of Mordekhai.

ז בַּחְבֶש הָרִאשוֹן הוּא־חַבֶש נִיפְּן
 בִּשְנַתֹּ שְׁתֵּים עֶשְׂבֶה לַמֶּלֶךְ
 אֲחַשְוַרִוֹש הִפְּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל
 לְפְנֵי הָמָן מִיְּוֹם ו לְיָוֹם וּמֵחָבֶש לְחָבֶש
 שְׁנֵים־עָשֶׂר הוּא־חָבֶש אֲדֵר: {ס}

⁷ In the first month, which is the month Nisan, in the twelfth year of king Aḥashverosh, they cast *pur*, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, which is the month Adar.

זְּאֹמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְוֵרוֹש יֶשְנְוֹ עַמִּים עַם־אֶּחָד מְפָזֶר וּמְפֹּרָד בֵּין הַעַמִּים בְּלֵל מְדִינְוֹת מַלְכוּתֶךְ וְדְתֵיהֶם שֹׁנְוֹת מַלְכוּתֶךְ וְדְתֵיהֶם שֹׁנְוֹת מַלְכוּתֶךְ וְדְתֵיהֶם שֹׁנְוֹת מַלְּכוּתֶךְ וְדְתֵיהֶם שֹׁנְוֹת מַלְכוּתֶךְ וְאֶת־דְּתֵי הַמֶּלֶךְ שֹׁוֹב יִבְּתֵב לְאַבְּדָם וְעַשָּׁיִם בִּכֵּר־כָּסֶף אֶשְקוֹל עַלִּים בִּכֵּר־כָּסֶף אֶשְקוֹל עַל־יְדֵי עֹשֵי הַמְּלָאּכָה לְהָבֶיא עַל־יְדֵי עֹשֵי הַמְּלָאְרָה לְהָבֶיא אֶל־גִּנְי הַמֶּלֶךְ: 10 וַיֶּסֵר הַמֶּלֶךְ עְהַבְּיוֹ בַּעְלְיִי בֹּתְר הַיְּהִנְּוֹן לָּךְ אֶתְרִים: מַעַל יִדְוֹ וַיִּתְּנָה לְהָבְוֹן בְּבֶּעְתִוֹן לֵךְ בְּוֹתְמֹן הַבֶּכֶּסף נְתְוּוֹ לֵךְ וְהַלֶּוֹ לְהָמֶוֹן הַבֶּכֶּסף נְתְוּוֹ לֵךְ וְהַלֶּוֹ לְהָלֶן הַבְּכֶּסף נְתְוּוֹ לֵךְ וְהַלֶּוֹ לְהַלֶּוֹ לְהָלֶוֹ הַבְּכֶּסף נְתְוּוֹ לֵךְ וְהַלֶּוֹ לְהַלֶּוֹ לְבְּלְתוֹן לֵךְ וְהַלְּוֹ לְהַלֶּוֹ בְּעְתוֹן לֵךְ וְהַלְּוֹ לְהַלֶּוֹ לְבָשְׁוֹת בִּוֹ בְּעִינִיךְ:

And Haman said king unto Ahashverosh: 'There is a certain people scattered abroad and dispersed among the peoples in all the provinces of your kingdom; and their laws are diverse from those of every people; neither keep they the king's laws; therefore it profits not the king to suffer them. 9 If it please the king, let it be written that they be destroyed; and I will pay ten thousand talents of silver into the hands of those that have the charge of the king's business, to bring it into the king's treasuries.' 10 And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews'enemy. 11 And the king said unto Haman: 'The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seems good to thee.'

1º וַיִּקְרְאוֹ סֹפְבֵי הַשֶּׁלֶךְ בַּחְׂדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְלוֹשָׁה עָשֵּר יוֹם בּוֹ וַיִּבְּתֵב בְּכָל-אֲשֶר-צוָה הָמָן אֱל אֲחַשְּדִּרְפְּנֵי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפַּחוֹת אֲשֶר וַעל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שֲבִי עַם וַעל-מְדִינָה וּמְדִינָה נְּכְתָבָּה וְעָם וְעָם וְעָם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכֶּתְבָּה וְעָם וְעָם בְּלְשוֹנֵוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרשׁ נִכְהָב וְנְחְהָם בְּטַבְּעַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרשׁ נִכְהָּב מְפָרִים בְּיֵד הָרָצִים אֶל-כָּל-מְדִינְוֹת הָמֶלֶךְ לְהַשְּמִיד לַהְרָג וּלְאַבֵּד הָמֶלֶךְ לְהַשְּמִיד לַהְרָג וּלְאַבָּד וְנְשִׁים בְּיִוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשְה עָשֶּׁר וְנְשִׁים בְּיִוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשְה עְשֶּׁר וְשְלַלֵם לַבְוֹז:

¹² Then were the king's scribes called in the first month, on the thirteenth day thereof. and there written, was according all Haman that to commanded, unto the king's satraps, and to the governors that were over every province, and to the princes of every people; to every province according to the writing thereof, and to every people after their language; in the name of king Ahashverosh was it written, and it was sealed with the king's ring. 13 And letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to slay, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey.

14 פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהְנֶתֵן דְּתֹ בְּכָל-מְדִינֵה וּמְדִינָה נְּלְוּי לְכָל-הֵעַמֵּים לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיִּוֹם הזה:

¹⁴ The copy of the writing, to be given out for a decree in every province, was to be published unto all peoples, that they should be ready against that day.

¹⁵ הֵרָצִים יָצְאָוּ דְחוּפִיםׂ בִּדְבַר הַפֶּּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנֶה בְּשׁוּשֵׁן הַבִּירֶה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן יִשְׁבְוּ לִשְׁתֹּוֹת וְהָעֵיר שוּשֻׁן נַבִּוֹכַה: {פ}

¹⁵ The posts went forth in haste by the king's commandment, and the decree was given out in Shushan the castle; and the king and Haman sat down to drink; but the city of Shushan was perplexed.

אֶסְתֵר ד

Chapter 4

וּמְרְדֵּכִּי יָדַע אֶת־כְּלֹ־אֲשֶׁר נַעֲשָּׁה וַיִּקְבָע מְרְדֵּכַי אֶת־בְּגְּדִּיוֹ וַיִּלְבַּשׁ שַּׁקּ וַיִּצְאֹ בְּתִוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעֵק זְעָקָה וְאֵפֶר וַיֵּצֵאֹ בְּתִוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעֵק זְעָקָה גְּדֹלֶה וּמְרֵה: ² וַיָּבוֹא עֻד לִפְנֵי שַער־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבָוֹא אֶל־שַעַר שַער־הַמֶּלֶךְ בִּי אֵין לָבָוֹא אֶל־שַעַר הַמֶּלֶךְ בִּי אֵין לָבָוֹא אֶל־שַעַר הַמֶּלֶךְ בִּי אֵין לָבָוֹא אֶל־מְרִינְה הַמְלוֹם אֲשָׁר דְבַר־הַמֶּלֶךְ וְּיִם וְצְוֹם וְבָרֹה מְקוֹם אֲשֶׁר דְבַר־הַמֶּלֶךְ וְדְתוֹ מַגִּיע אֵבֶל גְּדוֹל לַיְהוּדִּים וְצְוֹם וְבָּים: וִבְּיִם וְצִוֹם בִּיִי וְמִפְבֵּר שַׁק וְאֵפֶר יִצֵע לֶרַבִּים: וּבְּיִם: וְבִים: וּבְּכִי וּמִסְבֵּּד שַׁק וְאֵפֶר יִצֵע לֶרַבִּים:

¹ Now when Mordekhai knew all that was done, Mordekhai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry; 2 and he came even before the king's gate; for none might enter within the king's gate clothed with sackcloth. 3 And in every province, whithersoever king's the commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing; and many lay in sackcloth and ashes.

ותבואינה וְהָבוֹאנָה נַעֲרֹוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶׂיהָ וַיַּגִּידוּ לְה וַתִּתְחַלְחֵל הַמַּלְבֵּה מְאָד וַתִּשְלֵח בְּגָּדִים לְהַלְבֵּישׁ אֱת־מְרְדֵּכִי וּלְהָמִיר שַׁקּוֹ מַעְלֶיו וְלָא קְבֵּל: זֹ וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר מַעְלֶיו וְלָא קְבֵּל: זֹ וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַבְתַר הַעְּמִיד מִפְּרִיםֵי הַכָּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֲמִיד לְבַעַת לְפַנִיהָ וַתְּצַוָּהוּ עֵל־מְרְדֶּבֵי לְבַעַת מְה־זֵּהוּ וַעַל־מַה־זֵּה:

⁴ And Esther's maidens and her chamberlains came and told it her; and the queen was exceedingly pained; and she sent raiment to clothe Mordekhai; and to take his sackcloth from off him; but he accepted it not. ⁵ Then called Esther for Hatakh, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and charged him to go to Mordekhai, to know what this was, and why it was.

זַיַּצָא הַתָּךְ שֵל־מְרְהַּכֵי שֶׁל־רְחְוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַעַר־הַמֶּלֶּךְ:
 זַיַּצֶּד־לְוֹ מְרְהֲּכֵי אֵת כְּל־אֲשֶׁר אָמֶר הָמָן וְאֵת וּ פְּרָשַׁת הַכָּסֶף אֲשֶׁר אָמֶר הָמָן לְשְׁקוֹל עַל־גִּנְזִי הַמֶּלֶךְ ביהודיים בְּיְחוּדִים לְאַבְּדֵם:
 זְאָת־פַּתְשֶׁנֶן בְּשׁוּשֶׁן בְּחוּדִים לְאַבְּדֵם:
 זְאָת־פַּתְשֶׁנֶן בְּשׁוּשֶׁן בְּשׁוּשֶׁן לְהַנְּיִם לְּוֹבְתְּשֵׁן לֹוֹ לְהַנְּיִם נְתַן לוֹ לְהַרְאִוֹת עְלֶיִהְ לְהַנְיִם לְוֹ וּלְבַּתֵשׁ עֵּלִיהָ לְה וּלְצַנְוֹת עָלֶיהָ לְהַרְתְּחַנֶּן־לֶוֹ וּלְבַּתֵשׁ מִלְפנִיו עַל־עמַה:

⁶ So Hatakh went forth to Mordekhai unto the broad place of the city, which was before the king's gate. ⁷ And Mordekhai told him of all that had happened unto him, and the exact sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them. ⁸ Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given out in Shushan to destroy them, to show it unto Esther, and to declare it unto her; and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him, for her people.

נְיָבְוֹא הַתָּךְ וַיַּגֵּד לְאֶסְהֵּר אֵת דִּבְרֵי
נְיְבְּיִי וֹ וַתְּאֹמֶר אֶסְתֵּר לַהַהְּדְּבִי
וֹתְצוּהוּ אֶל־מְרְדֵּבֵי
הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְרְדֵּבִי
הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יְוֹדְעִים בְּלֹּר בְּבְּיִימִי
אֲשֶר בְּלֹר-אֵיש וְאִשָּׁה אֲשֶר יְבְוֹא־אֶל־הַמְּלֶךְ אֶל־הָחָצֵׁר הַפְּנִימִית אֲשֶר לְאֹ־יִקְבִיא אַחַת דְּתוֹ לְהָמִית לְאֹבְד מֵאֲשֶׁר יְוֹשִיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת אֶת שַרְבִיט הַזְּהָב וְחָיֻה וַאֲנִי לְאֹ אֶתר־שַרְבִיט הַזְּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לְאֹ אֶתר־שַרְבִיט הַזְּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לְאֹ יִקְבִוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה יְמְלִיתִי יְוֹם: 1² וַיַּגְּידוּ לְמְרְדֵּלִי אֵת דְּבִר אֵסְתֵּר: (פ)

⁹ And Hathakh came and told Esther the words of Mordekhai. 10 Then Esther spoke unto Hatakh, and gave him a message unto Mordekhai: 11 'All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law for him, that he be put to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live; but I have not been called to come in unto the king these thirty days.' 12 And they told to Mordekhai Esther's words.

13 וַיָּאמֶר מְרְדֵּכֵי לְהָשִּיב אֶל־אֶסְתֵּר אֵל־הְּדָבִי לְהָשִּיב אֶל־הָמְלֵט אֵל־הְּדַבִּי לְהָשִּיב אֶל־הְּבָּי לְהִמָּלֵט אֵל־הְדִּים: 14 בִּית־הַמֶּלֶךְ מִבְּל־הַיְּהוּדִים: 14 בִּי אִם־הַחֲרֵש תַּחֲרִישִׁי בְּעֵת הַוּאֹת רֲוַח וְהַצְּלֶה יַעֲמְוֹד לַיְּהוּדִים מִמְּקוֹם אֲחֵׁר וְאַהְי וּבִית־אָבֶיךְ תּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵע אָם־לְעֵת בָּוֹאת הָגַּעָתְּ לְמַלְכִוּת:

answer unto Esther: 'Think not with yourself that you shall escape in the king's house, more than all the Jews. ¹⁴ For if you altogether hold your peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but you and your father's house will perish; and who knows whether you art not come to royal estate for such a time as this?'

15 וַתָּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֱל־מְרְדֵּבֵי:
16 לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כְּל־הַיְהוּדִׁים
16 הַנְּמְצְאֵים בְּשוּשָׁן וְצִוּמוּ עְׁלֵי
וְאַל־תּאֹכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתׁוּ שְׁלְשֶׁת
יְמִים לֵיְלָה וְיוֹם נַם־אֲנִי וְנַעֲרֹתִי
אָצְוּם בֵּן וּבְבֵן אָבְוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
לִא־כַּדָּת וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבֵּדְתִּי:

¹⁵ Then Esther bade them return answer unto Mordekhai: ¹⁶ 'Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day; I also and my maidens will fast in like manner; and so will I go in unto the king, which is not according to the law; and if I perish, I perish.'

זיַעֲבָר מָרְדֶּבֶי וַיַּעשׁ כְּכֶּל אַשְר־צִוְתָה עָלָיו אֶסְתֵּר: {ס}

¹⁷ So Mordekhai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

אֶסְתֵר ה

Chapter 5

וֹנְיְהֵי וּ בִּיָּוֹם הַשְּׁלִישִּׁי וַתִּלְבָּשׁ אֶסְתֵּרֹ מַלְלֹּוּת וְתַּעֲמֹד בַּחְצֵר בִּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נְכַח בִּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֻׁב עַל־כִּמֵא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְלוּת נְכַח פֶּתַח הַבְּיִת:

¹ Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house; and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the entrance of the house. vayhi bayyom hashelishi vatilbash Esther malkhut vatta'amod bet-hammelekh hapenimit bahatsar nokhah bet hammelekh vehammelekh yoshev al-kissei malkhuto beveit hammalkhut nokhah petah habbayit

יַנְיְהִי בְרְאוֹת הַפֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹטֶּדֶת בָּחְצֵּר נְשְׁאָה חֵן בְּעִינְיו וַיֹּוֹשֶׁט הַפֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּעִינְיו וַיִּוֹשְׁט הַפֶּלֶךְ בְּיָדוֹ וַתִּקְרָב אֶתְרבִיט הַזְּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרָב אֶסְתֵּר וַתִּגָּע בְּרָאש הַשַּרְבִיט: {ס} נְיָאמֶר לָהֹ הַפֶּלֶךְ מַה־לֶּךְ אֶסְתֵּר עַד־חֲצִי הַמַּלְכָּה וִמַה־בַּקְשְׁתֵּךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכָוּת וְיִגְּתֵן לֶךְ:

² And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight; and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre. ³ Then said the king unto her: 'What wilt thou, queen Esther? for whatever your request, even to the half of the kingdom, it shall be given thee.'

ַוֹתְאֹמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טֻוֹביָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָןֹ הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּהאֲשֶׁר־עָשִִיתִי לְוֹ:

⁴ And Esther said: 'If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him.' זְיַּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהַרוֹּ אֶת־הָבָּלְ הַּמְלֶךְ מַבְּרוֹּ אֶת־הְבָּר אֶסְתֵּר וַיָּבָא הַמֶּלֶךְ לְאֲסְתֵּר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמְּלֶרְ וְיִנְּתֵן לֵךְ בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִוֹן מַה־שְּאֵלְתֵךְ וְיִנְּתֵן לֵךְ בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִוֹן מַה־שְּאֵלְתֵךְ וְיִנְּתֵן לֵךְ בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִוֹן מַה־שְּאֵלְתֵךְ וְיִנְּתֵן לֵךְ וְמַה־בַּקְשְׁתֵּךְ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכִוּת וֹתַעש:

⁵ Then the king said: 'Cause Haman to make haste, that it may be done as Esther has said.' So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared. ⁶ And the king said unto Esther at the banquet of wine: 'Whatever your petition, it shall be granted thee; and whatever your request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'

ז וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתּאֹמֵר שְאֵלְתִי וּבַקּשְׁתִי: 8 אִם־מְּצְׁאתִי חֵׁן בְּעֵינֵי הַפֶּּלֶךְ וְאִם־עַל־הַפֶּלֶךְ טוֹב לְתֵת אֶת־שְׁאֵלְתִּי וְלַעֲשֻוֹת אֶת־בַּקּשְתֵי יִבְוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶר אֶעֶשֶׂה לְהֶּם וּמְחֵר אֶעֶשֶׂה כִּדְבַר במלבי

⁷ Then answered Esther, and said: 'My petition and my request is— ⁸ if I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and to perform my request—let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do to-morrow as the king has said.'

יַנְיֵצֵא הָמֶן בַּיִּוֹם הַהֹוּא שְּׁמֵח וְטְוֹב 9 לֵב וִכִראוֹת הָמָן אֱת־מְרְדֶּכַי בְּשַעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זֶע מִמֶּנוּ וַיִּפְּלֵא הָמֶן עַל־מֶרְדֶּכֵי חֵמֶה: 10 וַיִּרְאַפַּק הָבֶּן וַיָּבְוֹא אֱל־בֵּיתִוֹ וַיִּשְׁלֶח וַיָּבֵא אֶת־אֹהֲבֶיו וְאֶת־זֶגֶרשׁ אַשְתַו: וּיָסַפַּר לְהֵם הָמֵן אֶת־כִּבְוֹד עָשְׁרִוֹ 11 וְרַב בָּנֵיו וְאֵת כַּל־אֱשֵׁר גִּדְלַוֹ הַמֵּלֵךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְּאוֹ עַל־הַשָּׁרֵים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: 1² וַיּאמֶר הָמָןָ אַף לֹא־הַבִּיאָה עם-המלך המלכה אַל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עְשֶּׁתָה אָם־אוֹתֵי וְגַם־לְמָחֵר אֲנֵי קֵרוּא־לֶה עם־הַמֶּלֶך: 13 וְכָל־זֶה אֵינֵנוּ שׁוֶה לֵי בָּכָל־עַת אֲשֶׁר אֲנֵי רֹאֶהֹ אֶת־מְרְדֵּכֵי ָהַיָּהוּדִּי יוֹשֵב בִּשַעַר הַמֶּלֶךְ:

⁹ Then went Haman forth that day joyful and glad of heart; but when Haman saw Mordekhai in the king's gate, that he stood not up, nor moved for him, Haman was filled with wrath against Mordekhai. Nevertheless Haman refrained himself, and went home; and he sent and fetched his friends and Zeresh his wife. 11 And Haman recounted unto them the glory of his riches, and the multitude of his children, and everything as to how the king had promoted him, and how he advanced him above the princes and servants of the king. 12 Haman said moreover: 'Yea, Esther the queen did let no man come in with the king unto the banquet that she had prepared but myself; and to-morrow also am I invited by her together with the king. 13 Yet all this avails me nothing, so long as I see Mordekhai the Jew sitting at the king's gate.'

יַּנְשׁוּ־עֵץְ גָּבְהַ חֲמִשְּים אַמְּהֹ וְכָל־אְהֲבִּיוּ יַנְשׁוּ־עֵץְ גָּבְהַ חֲמִשִּים אַמָּה וּבַבְּקֶר וּ אֱמִר לַמָּלֶךְ וְיִתְלָוּ אֶת־מְרְדֵּכֵי עָלָיוּ וּבְא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שְמֵח וֹיִיטָב הַדָּבֶר לִפְנֵי הָמֶן וַיִּעשׁ הָעֵץ: {e}

¹⁴ Then said Zeresh his wife and all his friends unto him: 'Let a gallows be made of fifty cubits high, and in the morning speak you unto the king that Mordekhai may be hanged thereon; then go you in merrily with the king unto the banquet.' And the thing pleased Haman; and he caused the gallows to be made.

אַסְתֵר ו

Chapter 6

בַּלַיִּלָה הַהֹּוּא נְדְדֶה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וֹיֹאמֶר לְהָבִּיא אֶת־מֵפֶּר הַזִּכְרֹנוֹת דְּבְרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיִוּ נִקְרָאֶים לְפְנֵי הַמֵּלֵךְ:

¹ On that night could not the king sleep; and he commanded to bring the book of records of the chronicles, and they were read before the king.

י וַיִּפְּצֵא כָתוּב אֲשֶר הָגִּיד מְרְדֵּכִי על־בּגְתָנָא וָהֶרֶש שְנֵי סְרִיםֵי הַפֶּּלֶךְ מִשֹּמְרֵי הַפַּף אֲשֶר בִּקְשוּ לִשְלְח יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְורִוּש: יּ וַיִּאמֶר הַפֶּּלֶךְ מַה־נַּצְשָׁה יְקָר וּגְדוּלֵה לְמְרְדֵּכִי על־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשֶרְתִיו לֹא־נַעֲשֵה עְמִוֹ דַּבֵּר:

² And it was found written, that Mordekhai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, of those that kept the door, who had sought to lay hands on the king Aḥashverosh. ³ And the king said: 'What honour and dignity has been done to Mordekhai for this?' Then said the king's servants that ministered unto him: 'There is nothing done for him.'

 זְיִאֹמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶּחָצֵר וְהָמֵן בָּא לַחֲצַר בִּית-הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנְה לֵאמְר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹתֹ אֶת-מְרְדֵּכִי עַל-הָצֵץ אֲשֶׁר-הַכִין לְוֹ: זֹּ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלֶיו הִנֵּה הָמֶן עֹמֵד בָּחָצֵר וַיְּאמֶר הַמֵּלֵךְ יָבִוֹא:

⁴ And the king said: 'Who is in the court?'—Now Haman was come into the outer court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordekhai on the gallows that he had prepared for him.—
⁵ And the king's servants said unto him: 'Behold, Haman stands in the court.' And the king said: 'Let him come in.'

ַןיָבוֹאַ הָמֶן וַיָּאמֶר לוֹ הַמֶּּלֶךְ 6 וַיָּבוֹאַ מַה־לַעֲשֿוֹת בָּאִיש אֲשֶר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרֵוֹ וַיָּאמֶר הָמָן בְּלִבֹּוֹ לְמִׁי יַחְפְּץ הַמֵּלֶךְ לַעֲשִׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִי: וּיָאמֶר הָמֶן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִֿישׁ אֲשֶׁר זֹיַ הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרְוֹ: 8 יָבִיאוֹ לְבִוּשׁ מַלְבֹוּת אֲשֵׁר לֻבַשׁ־בִּוֹ הַמֵּלֶךְ וְסוֹס אַשֶּׁר רָבָב עַלַיוֹ הַמֵּׁלֶךְ וַאֲשֵׁר נְתַּן בֶּתֶר מַלְכָוּת בִּרֹאשְוֹ: יּ וְנָתֹוֹן הַלְּבוּשׁ וָהַפֿוּס עַל־יַד־אָיש מִשְּׁרֵי הַמֵּלֵךְ הַפַּרְתִּמִים וְהִלְבִּישׁוֹ אֶת־הָאִישׁ אֲשֵׁר חַפֵּץ בִּיקָרָוֹ וְהַרְכִּיבָהוּ הַמֵּלֶדְ עַל־הַפּוּסׂ בִּרְחִוֹב הָעִיר וְקָרְאִוּ לְפָנָיו בָּכָה יָעַשֶה לָאִיש אֲשֵר הַמֵּלֶדְ חַפַץ בִיקַרו:

⁶ So Haman came in. And the king said unto him: 'What shall be done unto the delights man whom the king to honour?'—Now Haman said in heart: 'Whom would the king delight to honour besides myself?'— 7 And Haman said unto the king: 'For the man whom the king delights to honour, 8 let royal apparel be brought which the king uses to wear, and the horse that the king rides upon, and on whose head a crown royal is set; 9 and let the apparel and the horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man therewith whom the king delights to honour, and cause him to ride on horseback through the street of the city, and proclaim before him: Thus shall it be done to the man whom the king delights to honour.'

10 וַיּאמֶר הַפֶּלֶךְ לְהָמָן מְׁהֵר קַח אֶת־הַלְּבִיּשׁ וְאֶת־הַסּוּסׂ כַּאֲשֶׁר הִיּוֹשֵּב בְּשַעַר הַמֶּלֶךְ אֵל־תַּפֵּל דָּבָּר הִיּוֹשֵב בְּשַעַר הַמֶּלֶךְ אֵל־תַּפֵּל דָּבָּר מִכְּל אֲשֶׁר דִּבְּרְתִּ: ¹¹ וַיִּקֵח הָמָן אֶת־הַלְּבִיּשׁ וְאֶת־הַפֿוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מְרְבָּיִכ וַיִּרְכִּיבֹהוֹ בִּרְחוֹב הָעִיר וַיִּקְרֵא לְפָנָיו כָּכָה יֵעְשֶׁה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֵּלֹדְ חַפִּץ בִּיקרוֹ:

¹⁰ Then the king said to Haman: 'Make haste, and take the apparel and the horse, as you have said, and do even so to Mordekhai the Jew, that sits at the king's gate; let nothing fail of all that you have spoken.' ¹¹ Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordekhai, and caused him to ride through the street of the city, and proclaimed before him: 'Thus shall it be done unto the man whom the king delights to honour.'

12 וַיֶּשֶׁב מָרְדֵּכִי אֶל־שַעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמְןֹ נִדְחַף אֶל־בֵּיתֹוֹ אָבֵל וַחֲפִּוּי רְאֹשׁ:

13 וַיְּסַבּּר הָמָן לְוֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲשֶׁר קְנָהוּ וּלְכָל־אֲשֶׁר קְרָהוּ וּלְכָל־אֲשֶׁר לוֹ חֲכָמִיו וְוֶרֶשׁ אִשְׁתֹּוֹ אָם מָוְרֵבְיַ אֲשֶׁר לוֹ חֲכָמִיו וְוֶרֶשׁ אִשְׁתֹּוֹ אָם מְּוְרֵבְיִ אְשֶׁרְ לוֹ חֵכְמִיו וְוֶרֶשׁ אִשְׁתֹּוֹ אָם מְנְבְּלֵּל לוֹ בִי־נְפְּוֹל לִּאְ־תוּכֵל לוֹ בִּי־נְפְּוֹל לִּבְּיִוֹ לֹא־תוּכֵל לוֹ בִּי־נְפְוֹל תִּבְּלְּרִים עְמִוֹ וְבָּבְים עְמִוֹ וְבָּבְים עְמִוֹ וְבָּבְים עְמִוֹ וְבָּבְים עְמִוֹ וְבָּבְיִם עְמִוֹ וְבִּבְים עְמִוֹ וְבִּבְיִם עְמִוֹ אֶל־הַמִּשְׁתָה אֲשֶׁר־עְשְּׁתָה אֵשֶּר־עִשְׁתָה אַמִּר.

¹² And Mordekhai returned to the king's gate. But Haman hasted to his house, mourning and having his head covered.

¹³ And Haman recounted unto Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him: 'If Mordekhai, before whom you have begun to fall, be of the seed of the Jews, you shall not prevail against him, but shall surely fall before him.' ¹⁴ While they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

אַסְתֵּר ז Chapter 7

- ַן יָּבָא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְּׁתְּוֹת הַ הַּמֶּלֶבְּ וְהָלֶן לִשְּׁתְּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְבֶּה:
- ¹ So the king and Haman came to banquet with Esther the queen.
- יוֹאֶמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיְוֹם הַשַּׁגִּל הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיְוֹם הַשַּׁגִּל בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּאֵלְתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנְּתֵן לֻךְּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּוּת עִד־חֲצֵי הַמַּלְכִוּת וֹתִעש:
- ² And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine: 'Whatever your petition, queen Esther, it shall be granted thee; and whatever your request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'
- וַּתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּהֹ וַתּאֹמַר הַמַּלְכָּהֹ וַתּאֹמַר הַמָּלֶבְּ הַ הַּמֶּלֶבְּ הַ הַּמֶּלֶבְ הַ הַּמֶּלֶבְ הַ הַבְּקְשָׁתִי:
 בְּשְׁאֵלֶלְתִּי וְעַמִּי בְּבַקְשְׁתִי:
 נִמְכַּרְנוֹ אֲנִי וְעַמִּי בְּבַקְשְׁתִי:
 נְמְכַּרְנוֹ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְּמִיד לַהְרוֹג נְמְבַּרְנוֹ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְּמִיד לַהְרוֹג וֹלְאַבָּרִים וְלִשְׁפְחִוֹת נְמְבַּרְנוֹ הָחֲלִשְׁתִי כִּי אֵין הַצֵּר שֹׁוֶה נְמְלַבְּרִנוֹ הָחֲלֵשְׁתִי כִּי אֵין הַצֵּר שֹׁוֶה בַּנֵקְ הַמֵּלֵבְ: {a}
- ³ Then Esther the queen answered and said: 'If I have found favour in your sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request; ⁴ for we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my peace, for the adversary is not worthy that the king be endamaged.'

זַיאֹמֶל הַמֵּלֶךְ אֲחַשְוֵלוֹש וַיִּאֹמֶר לְּאֶסְתֵּר הַמַּלְבֶּה מִי הִוֹּא זֶהֹ וְאֵי־זֶה הְּוֹא אֲשֶׁר־מְלְאוֹ לְבְּוֹ לַעֲשְׁוֹת בֵּן: הְנְאַ הְנִּא אֲשֶׁר־מְלְאוֹ לְבְּוֹ לַעֲשְׁוֹת בֵּן: חְנִאֹמֶר־אֶסְתֵּר אֵישׁ צְר וְאוֹנֵב הָמֶן הָרֶע הַנָּת הָנָּה וְהָמֵן נִבְעַת מִלְּפְנֵי הַמֶּלֶךְ הָם בַּחַמְתוֹ מְמֶּשְׁתֵּה הַנִּיוֹן אֶל־גִּנָת הַבִּיתָן וְהָמֵן מְמָלְבְּה לְּבִּקשׁ עַל־נַפְשוֹ מֵאֶסְתֵּר עָמִר לְבַקשׁ עַל־נַפְשוֹ מֵאֶסְתֵּר עַמֹּלְבְּה כִּי רָאָה בִּי־כָלְתָה אֵלֵיו הַמֵּלְר:

⁵ Then spoke the king Aḥashverosh and said unto Esther the queen: 'Who is he, and where is he, that he dare presume in his heart to do so?' ⁶ And Esther said: 'An adversary and an enemy, even this wicked Haman.' Then Haman was terrified before the king and the queen. ⁷ And the king arose in his wrath from the banquet of wine and went into the palace garden; but Haman remained to make request for his life to Esther the queen; for he saw that there was evil determined against him by the king.

וְהַפֶּלֶךְ שָב מְגְנַת הַבִּיתִן אֶל־בֵּית וּ מִשְׁתֵּה הַיִּיוֹ וְהָמָן נֹפֵּל עַל־הַמִּטְּה מִשְׁתֵּה הַיִּיוֹ וְהָמָן נֹפֵּל עַל־הַמִּטְּה מִשְׁתַּה הַבִּיוֹ וְהָמָן נֹפֵּל עַל־הַמִּטְּה בְּבָּית אֲשֶׁר אֶסְתַּר עָלֶיהָ וַיְּאֹמֶר הַפֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן חָפְוּ: הַדְּבָּר יִצְאֹ מִפְּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמָּלֶךְ עַמְד הַבְּיִם לְפְנֵי הַמָּלֶךְ עַמְד הַבְּית הָמָן גָּבְה חֲמִשְים אַמֶּה וַיְּאֹמֶר הַבְּית הָמָן גָּבְה חֲמִשִים אַמְּה וַיְּאֹמֶר הַבְּית הָמָן גָּבְה חֲמִשִים אַמְּה וַיְּאֹמֶר בְּבִית הָמָן גָּבְה חֲמִשִים אַמְּה וַיְּאֹמֶר הַמָּלְ עַמִּד הַמָּלְן עִמְר הַבְּין לְמְרְדְּבָי וַחְמַת עַל־הַמֶּלְן שְׁכָבְה: נְפּן
 מִלְר הְנֵץץ אֲשֶׁר־הַכִּין לְמְרְדָּבִי וַחְמַת עַל־הָמֶץ אֲשֶׁר־הַכִּין לְמְרְדָּבָי וַחְמַת תַּמְלֵּן שְׁכָבָה: נְפּן

⁸ Then the king returned out of the palace garden into the place of the banquet of wine; and Haman was fallen upon the couch whereon Esther was. Then said the king: 'Will he even force the queen before me in the house?' As the word went out of the king's mouth, they covered Haman's face. 9 Then said Harbonah, one of the chamberlains that were before the king: 'Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman has made for Mordekhai, who spoke good for the king, stands in the house of Haman.' And the king said: 'Hang him thereon.' 10 So they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordekhai. Then was the king's wrath assuaged.

אָסְתֵר ח

Chapter 8

בַּיִּוֹם הַהֹּוֹּא נְתַוֹ הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְּאֶסְתֵּר הַמַּלְבָּה אֶת־בֵּית הָמָן צֹּרֵר היהודיים הַיְּהוּדִים וּמְרְדֵּכִי בָּא לִפְנֵי הַשְּׁלֶךְ בִּי־הִגִּידְה אֶסְתֵּר מַה הַּמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתֹּוֹ הוֹא־לֵה: ² וַיְּּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתֹּוֹ אֲשֶׁר הָעֲבִיר מַהָּמָן וַיִּתְּנָה לְמְרְדֵּכֵי צַל־בִּית וַתְּשֶׁם אֶסְתֵּר אֱת־מְרְדֵּכֵי עַל־בִּית הַמָּן: {פ}

¹ On that day did the king Aḥashverosh give the house of Haman the Jews' enemy unto Esther the queen. And Mordekhai came before the king; for Esther had told what he was unto her. ² And the king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it unto Mordekhai. And Esther set Mordekhai over the house of Haman.

זַתְּוֹסֶף שֶׁסְהֵּר וַתְּדַבֵּר ֹלְפְנֵי הַפֶּלֶךְ וֹתְּבָרְ וֹתִּבְרְ וַתִּבְרְ וַתִּבְרִ וֹתִבְּלְ וְשִׁב עַל־הַיְּהוּדְים:
 זְיִזְשֶׁט הַפֶּלֶךְ לְשֶׁסְהֵּר אֵת שַּרְבְט הַזְּלֶךְ וֹשְׁבְ עִל־הַיְּמֶלֶךְ טֹוֹב הַנְּלֶךְ וְטוֹבְה אֲנֶי בְּעִינְיוֹ וִכְשֵׁר הַבְּבְּל וֹבְעֵּלְ וְטוֹבְה אֲנֶי בְּעִינְיוֹ וִכְשֵׁר הַבְּבְּל עֹוֹבְ וְטוֹבְה אֲנֶי בְּעִינְיוֹ וִכְשֵׁר הַבְּבְרֹ וְמִבְּרָ וֹחַבְּלְ עֹוֹבְתְ וֹנְכְשֵׁר הַבְּבְּרְ וְטוֹבְה אֲנֶי בְּעִינְיוֹ וִכְשֵׁר הַבְּבְרֹ לְשִבְּר לְשִׁבְּר לְשִׁבְּר הְמְבְּרְ שִׁיבְרְ אֵשְׁבְר בְּבְּלְבְּתְ וְטוֹבְה אֲעֶר בְּלְבְּרְ וְטוֹבְה אֲעֶר בְּלִבְל וְרָאִיתִי בְּעָבְר אִנְּכְרְ מִוֹלְהְתֵּי: {ס}
 בְּרְעָה אֲשֶׁר־יִמְצֵא שֶׁר־יִמְצֵא שֶׁר־בְּלְנִי וְבְאִיתִי בְּעָבְר מִוֹלְדְתֵּי: {ס}
 בְּרְעָה אֲשֶׁר־יִמְצֵא שֶׁר־יִמְצֵא שֶׁר־עַמֵּי וְאֵיכְבָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּעָבְן מוֹלְדְתֵּי: {ס}
 בְּרְעָה אֲשֶׁר־יִמְצֵא שֶׁר־יִמְצֵא שֶׁר־יִמְצֵא וְתִּלְבְלֵי וְבְאִיתִי בְּבָבְן מוֹלְדְתֵי: {ס}

³ And Esther spoke yet again before the king, and fell down at his feet, and besought him with tears to put away the mischief of Haman the Agagite, and his device that he had devised against the Jews. ⁴ Then the king held out to Esther the golden sceptre. So Esther arose, and stood before the king. 5 And she said: 'If it please the king, and if I have found favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews that are in all the king's provinces; 6 for how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred?"

יַוּאמר הַמֵּלֶךְ אֲחַשְוֵרשׁ לְאֵסְתֵּר יֹ וְּלְמַרְהַבֵּי הַיִּהוּדֵי המלבה הנה בית־הַמַּן נַתַתִּי לְאֵסְתֵּר וְאֹתוֹ תַּלְוּ עַל־הָעָץ עָל אֲשֶר־שְׁלַח יַדוֹ ביהודיים בַּיְהוּדִים: 8 וְאַתֶּם כִּתִבֹוּ עַל־הַיִּהוּדִים כַּשִּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בִּשֵּם הַמֶּלֶךְ וְחָתִמְוּ בִּטַבַּעַת הַמֵּלֶךְ כֵּי־כִתַב אַשֶּר־נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּׁלֶךְ וְנַחְתָּוֹם ַנִּקָרְאִוּ º בַּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: ספרי־הַמֶּלֶךְ בַּעַת־הַהִיא הַשָּלִישִׁי הוּא־חָבֵשׁ סִיוָן בִּשְלוֹשֶה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־צְוָה אַל־הַיָּהוּדְֿים וָאֵל ָהָאֲחַשְרַרְפְּנִים־וְהַפַּחוֹת ושבי הַמְּדִינוֹת אֲשֵׁר ו מֵהְדוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶבַע וְעֶשְׁרֵים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָהֹ כִּכְתָבָּה וְעֵם וָעָם כִּלְשׁגָוֹ בּכִתָבֶם וִכִלְשוֹנֶם: ואַל־הַיָּהוּדִים ווּיְכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְוַרֶּשׁ 10 וַיַּחִתָּם בִּטַבַּעַת הַמֵּלֵךְ וַיִּשְׁלֵח סְפָּרִים בַּיַד הָרָצִים בַּפוּסִים רֹכִבֵי הָרַכֵשׂ רָּצְחַשְּתְרָנִים בְּגֵי הֶרַמְּכִים: 11 אֲשֶׁר ו אַשֵּר הַמֵּלֶךְ לַיָּהוּדֵים בְּכָל־עִיר־וָעִיר לְהָקָהֵל וְלַעֲמְד עַל־נַפִּשָׁם לִהַשְּמִיד וְלַהֵרֹג וּלְאַבֵּׁד אַת־כָּל־חֵיל עַם וּמִדִינֵה הַצְּרֵים אתָם טַף וְנָשִים ושְלָלֶם לְבוֹז: 12 בִּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינְוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְוֹרְוֹש בִּשְלוֹשֶה עָשֶר לְחָדֶש שְנֵים־עָשֶר הוא־תֹדֶשׁ אֲדֶר: 13 פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהַנָּתֵן דַּתֹ בָּכָל־מִדִינָה וּמִדִינָה נֵּלְוּי לְכָל־הָעַמֶּים וְלְהִיוֹת היהודיים

⁷ Then the king Aḥashverosh said unto Esther the queen and to Mordekhai the Jew: 'Behold, I have given Esther the house of Haman, and him they have hanged upon the gallows, because he laid his hand upon the Jews. 8 Write you also concerning the Jews, as you like it, in the king's name, and seal it with the king's ring; for the writing which is written in the king's name, and sealed with the king's ring, may no man reverse.' 9 Then were the king's scribes called at that time, in the third month, which is the month Sivan, on the three and twentieth day thereof; and it was written according to all that Mordekhai commanded concerning the Jews, even to the satraps, and the governors and princes of the provinces which are from India unto Ethiopia, a hundred twenty and seven provinces, unto every province according to the writing thereof, and unto every people after language, and their the **Jews** to according to their writing, and according to their language. 10 And they wrote in the name of king Ahashverosh, and sealed it with the king's ring, and sent letters by posts on horseback, riding on swift steeds that were used in the king's service, bred of the stud; 11 that the king had granted the Jews that were in every

English (translation)

פּחַיְּהִים לֵיִוֹם הַנֶּה בְּתִידִים לְיִוֹם הַנֶּה לְהַנְּקֵם מֵאֹיְבִיהֶם: 14 הָרָצִים רֹכְבֵּי לְהַנָּקֵם מֵאֹיְבִיהֶם: 14 הָרָצִים רֹכְבֵּי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְּתְּרָנִים יֵצְאָוּ מְבֹהָלֵים וּדְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדְּת נִתְּנָה בִּשׁוּשֵּן הַבִּירֵה: {e}

city to gather themselves together, and to stand for their life, to destroy, and to slay, and to cause to perish, all the forces of the people and province that would assault them, their little ones and women, and to take the spoil of them for a prey, 12 upon one day in all the provinces of king Ahashverosh, namely, upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar. 13 The copy of the writing, to be given out for a decree in every province, was to be published unto all the peoples, and that the Jews should be ready against that day to avenge themselves on their enemies. ¹⁴ So the posts that rode upon swift steeds that were used in the king's service went out, being hastened and pressed on by the king's commandment; and the decree was given out in Shushan the castle.

15 וּמְרְדֵּכֵּי יָצֵא וּ מִלּפְנֵי הַשָּׁלֶּךְ בּּלְבָוּשׁ מַלְכוּתֹ תְּכֵלֶת וָחוּר וַעֲטֶרֶת זְהָבֹ גְּדוֹלֶה וְתַכְּרִיךְ בִּוּץ וְאַרְגָּמֵן זְהָעִיר שוּשְּׁן צְהָלֶה וְשִׁמְחָה: 16 לִיְהוּדִים הֵיְתָה אוֹנָה וְשִׁמְחָה זְשְׁשִׁן וִיקָר: 17 וּבְכֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּמְדִינָה זְּבֶל־עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשָׁר זְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִּׁמְחָה זְשְׁשוֹן לַיְהוּדִים מִשְּתֶה וְיִוֹם טִוֹב זְבְבַר מַעַמֵּי הָאָרֶץ מְתְיַהַדִּים זְבַבּל פַּחַד־הַיִּהוּדָים עַלֵּיהֵם:

¹⁵ And Mordekhai went forth from the presence of the king in royal apparel of blue and white, and with a great crown of gold, and with a rob of fine linen and purple; and the city of Shushan shouted glad. u'Mordekhai and was millifne hammelekh bilvush malkhut tekhelet vahur va'ateret zahav gedola vetakhrikh buts ve'argaman veha'ir shushan tsahala vesameha. 16 The Jews had light and gladness, and joy and honour. layyehudim hayta ora vesimha vesason vikar 17 And in every province, and in every city, whithersoever the king's commandment and his decree came, the Jews had gladness and joy, a feast and a good day. And many from among the peoples of the land became Jews; for the fear of the Jews was fallen upon them.

אֶסְתֵר ט

Chapter 9

וּבִשְנִים עְשָּׁר חֹדֶשׁ הוּא־חַדֶשׁ אֲדָׁר בִּשְׁלוֹשָׁה עְשָּׁר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגְּיַע בִּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם לְשְלְוֹט בְּיוֹם לְשְלְוֹט אָבֶי שִּבְּרוּ אֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לְשְלְוֹט בְּיֶה וְנַהַפְּוֹךְ הֹוּא אֲשֶׁר יִשְּלְטְוּ בִּיְהוּדִים הָמְה בְּשֹׁנְאֵיהֶם: ² נִקְהַלוּ הַיִּהוּדִים הַמְּה בְּשֹׁנְאֵיהֶם: ² נִקְהַלוּ הַיִּהוּדִים בְּעָרִיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַיְּהוּדִים בְּעָרִיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמְּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלְחַ יִּדְ בִּמְבַקְשֵׁי הַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עְמֵד לִפְנִיהֶם בְּנִיהָם בְּעָרִהָם בְּעָרִהָּם בְּעָרִהָּם בְּעָרִיהָם בְּעִרִיהָם בְּעִרִיה לִשְׁלְחַ לִּדְ בְּמְבִּקְשֵׁי בְּעִרְבִים בְּעִרִיה עִּלְר בְּעְרָבְים וְאִישׁ לֹא־עִמְד לִשְּלְחַ בְּרִבְּים בְּעִרִיה בְּעִרְבִים בְּעִרִיה בְּעִרִיה בְּעְרִיהְם בְּעְרִיה בְּעְרִיה בְיִבְּיִים בְּעִרִיה לִים בְּעִרִיה לִים בְּעִרִיה בְּעִבְיִים בְּבִּילְישִׁי לִיחִ לִּים בְּבְּבְּבְיְשֵׁים בְּיִבְּבָּל בְּחָבְיִם עַלּ־בְּל־בְּרִבְּילִם עִּבְּרְבְּבָל בְּחָבְים עַלִּיבְּל בְּיִבְּים בְּרִבּיל בְּחִבְּם עִלּר-בַּל-הַעְמֵים:

¹ Now in the twelfth month, which is the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have rule over them; whereas it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them; ² the Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Aḥashverosh, to lay hand on such as sought their hurt; and no man could withstand them; for the fear of them was fallen upon all the peoples.

³ And all the princes of the provinces, and the satraps, and the governors, and they that did the king's business, helped the Jews; because the fear of Mordekhai was fallen upon them. ⁴ For Mordekhai was great in the king's house, and his fame went forth throughout all the provinces; for the man Mordekhai waxed greater and greater. ⁵ And the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and with slaughter and destruction, and did what they would unto them that hated them. ⁶ And in Shushan the castle the Jews slew and destroyed five hundred men.

ואָתוּ פַּרְשַׁנְדָּתָא 7 ⁷ And Parshandatha, וְאָת ו דַּלְפְוֹן and Dalphon, וֹאָת ו אַסְפָּתַא: and Aspatha, וֹאָת ו פּוֹרֶתָא 8 ⁸ and Poratha, וְאָת וּ אֲדַלְיָא and Adalia, וָאָת ו אַרִידֶתָא: and Aridatha, פּןאָתוּפַרְמַשְׁתָאֹ • וְאַתוּ ⁹ and Parmashta, ואת ו אַרִילֵי and Arisai, and Aridai, וְאֵת ו אַרְדֵי וְאָת וּ וַיִּזֶתָא: and Vaizatha,

¹⁰ עֲשֶׁרֶת בְּנֵי הָמֶן בֶּן־הַמְּדֶתָא צֹּרֵר הַיְהוּדִים הָרֶגוּ וּבַּבּוְּה לְאׁ שְּלְחִוּ אֶת־יִדֶם: ¹⁰ the ten sons of Haman the son of Hammedatha, the Jews' enemy, slew they; but on the spoil they laid not their hand.

11 בּיִוֹם הַהֹּוּא בָּא מִסְפַּר הַהַּרוּגִים בְּשׁוּשֵׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: {o} בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: {o} וֹיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּזִיֹּאמֶר הַמְּלֶרְ לְאֶסְתֵּר הַמְּלֶּבְּה הָרְגוּ הַיְּהוּרִים וְאַבֵּד הְרְגוּ הַיְּהוּרִים וְאַבֵּד חֲמֵש מִאוֹת אִיש וְאֵת עֲשֶׁרֶת חֲמֶעֶ בְּשְׁתָר מְדִינְוֹת הַמֶּלֶךְ מֶה בְּשְׁאֵלְתַךְ וְיִבְּתֵן לְּךְ מָה עְשִׁי וְיִבְּתֵן לְּךְ מָה יִמְה־שְּׁאֵלְתֵךְ וְיִבְּתֵן לְּךְ לְּהַ וְיִבְּתֵן לְּךְ לְּהַ וְתַעֲשׁ:

¹¹ On that day the number of those that were slain in Shushan the castle was brought before the king. ¹² And the king said unto Esther the queen: 'The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the castle, and the ten sons of Haman; what then have they done in the rest of the king's provinces! Now whatever your petition, it shall be granted thee; and whatever your request further, it shall be done.'

13 וַתְּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יַנְתֵן גַּם־מְחָר לַיְהוּדִים אֲשֶר בְּשוּשְׁן לַעֲשְוֹת בְּדֵת הַיִּוֹם וְאֶת עֲשֶׁרֶת בְּעֵּיְוֹ הַלְּוֹ עַל־הָעֵץ: 14 וַיְּאמֶר בְּעִּיְוֹת בָּן וַתִּנְתֵן הָת בְּשוּשְׁן הַמְלֹך לְהַעְשְוֹת בֵּן וַתִּנְתֵן הָת בְּשוּשְׁן הַמְלֹך לְהַעְשְוֹת בֵּן וַתִּנְתֵן הָת בְּשוּשְׁן וַתְּלוּ זֹיִ קְהַלוּ הִיהוּדִים הַיְּהוּדִים אֲשֶר־בְּשוּשִׁן גַּם היהודיים הַיְּהוּדִים אֲשֶר־בְּשוּשִׁן גַּם הִיְהוּדִים אֲשֶר־בְּשוּשִׁן גַּם בִּיְהוּדְים אֲשֶר־בְּשוּשִׁן גַּם בִּיְהוּדְים אֲשֶר־בְּשוּשִׁן גַּם בִּיְהוּדְים אֲשֶר־בְּשוּשִׁן גַּם וַיִּהְרָגוּ בְשוּשִׁן שְלְשׁ מֵאוֹת אֵישׁ וְנִינִם הַלְּא שַׁלְחִוּ אֵת־יַבְם:

13 Then said Esther: 'If it please the king, let it be granted to the Jews that are in Shushan to do to-morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows.' 14 And the king commanded it so to be done; and a decree was given out in Shushan; and they hanged Haman's ten sons. 15 And the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men in Shushan; but on the spoil they laid not their hand.

וּשְׁאֱר הַיִּהוּדִים אֲשֶר בְּמְדִינוֹת 16 הַמֵּלֶךְ נִקְהַלְּוּ ו וְעַמִּד עַל־נַפִּשָּׁם וְנֹוֹחַ מַאָּיִבִיהֶּם וְהָרֹגֹ בִּשְׂנָאֵיהֶּם חֲמִשֶּׁה וְשִׁבְעֵים אֶלֶף וּבַבּוָּה לָא שֵׁלְחִוּ אֶת־יָדֶם: 17 בִּיוֹם־שִׁלֹשֵה עָשֶׂר ַלְחָבִשׁ אֲדֶר וְנֹוֹחַ בָּאַרְבָּעָה עָשָּׁרֹ בּוֹ וְעַשִּׂה אֹלוֹ יִוֹם מִשְּתֶה וְשִּקְחָה: והיהודיים וְהַיְּהוּדֵים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׂן 18 נִקהַלוֹ בִשִּלשֵה עָשָר בוֹ וּבְאַרְבָּעֲה עָשֶׂר בִּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשֶּה עָשָׂר בֹּוּ וְעָשִׂה אַל־בָֿן יוֹם מִשְתֵּה וְשִּמְחֵה: יוֹם מִשְתֵּה וְשִּמְחֵה: הַיָּהוּדֵים הפרוזים הַפְּרַוִים הַיֹּשְבִים בָּעָרֵי הַפָּרָזוֹת עֹשִׁים אֵת יִוֹם אַרְבָּעָה עַשָּׁר לְחָדֶש אֲדָּר שִּמְחָה וּמִשְּתֶה וְיִוֹם טָוֹב וּמִשְׁלְוֹחַ מַנָוֹת אֵישׁ לְרֵעֲהוּ: **{©}**

¹⁶ And the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and had rest from their enemies, and slew of them that hated them seventy and five thousand—but on the spoil they laid not their hand— 17 on the thirteenth day of the month Adar, and on the fourteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness. 18 But the Jews that were in Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof; and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness. 19 Therefore do the Jews of the villages, that dwell in the unwalled towns, make the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another.

יַּבְרָּב מְרְדָּבַי אֶת־הַדְּבָרֵים הָאֵלֵה 20 יַּרְבָּרִים הָאֵלֵה סְפָּרִים אֱל־כַּל־הַיִּהוּדִים אַשֵּר בְּכַל־מִדִינוֹת הַמֵּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְרוֹבֶים וְהָרְחוֹקִים: 21 לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהָיִוֹת עֹשִׁים אֲת יִוֹם אֵרְבַּעֵה עַשֵּׁרֹ לְחְׂדֶשׁ אֲדָּׁר וְאֵת יוֹם־חֲמִשֶּׁה עָשֶׂר בְּכָל־שַנָה וְשַנָה: 22 כימים אַשֶר־נָחוּ בָהֵם הַיָּהוּדִים מַאַוּיבִיהֵם וָהַחֹבִשׁ אֲשֵׁר נָהַפַּּךּ לַהֵם מִיַּגוֹוֹ לְשִׁמְחָה וּמֵאֱבֵל לְיִוֹם טָוֹב לַעֲשִוֹת אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח איש לרעהו ומתנות לֱאֶבִיוֹנִים: 23 וְקְבֵּל הַיִּהוּדִים אֵת 23 אַשר־הַחֶלּוּ לַעֲשִוֹת וְאֵת אַשר־כַּתַב אליהם: המו 24 כֿל בֶּן־הַמְּדָׁתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר כָּל־הַיִּהוּדִּים חָשַב עַל־הַיְהוּדִים לְאֵבְּדֵם וִהִּפֵּיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: וּבְבֹאַהֹּ לְפָנֵי הַמֵּלֵךְ עם־הַפֶּפֶר יָשוֹב מַחֲשַבְתוּ הָרָעֵה אַשֶר־חַשַב עַל־הַיָּהוּדֵים עַל־ראשִוּ וָתָלְוּ אֹתֶוֹ וְאֵת־בָּנָיוֹ עַל־הָעֵץ:

²⁰ And Mordekhai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahashverosh, both nigh and far, 21 to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly, 22 the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day; that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor. 23 And the Jews took upon them to do as they had begun, and as Mordekhai had written unto them; because Haman the of son Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast pur, that is, the lot, to discomfit them, and to destroy them; 25 but when she[2] That is, the king, Esther. came before commanded by letters that his wicked device, which he had devised against the Jews, should return upon his own head; and that he and his sons should be hanged on the gallows.

26 עַל־בֶּן קֵרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶה פוּרִים עַל־אֵם הַבּּוּר עַל־בֵּן עַל־כָּל־דִּבְרִי עַל־בָּן עַל־כָּל־דִּבְרִי הָאָגְרֶת הַוֹּאֹת וּמְה־רָאוּ עַל־כָּלְהִיבְּלְוּ הַאָּגְרֶת הַוֹּאֹת וּמְה־רָאוּ עַל־כָּלְה הָאָיַע אֲלֵיהֶם: 27 קִיְמְוּ וּקְבַלּ וְמְבְּלְוּ הַיְּהוּדִים וּ עֲלֵיהֶם וּ וְעַל־זַרְעָם וְעַלּ כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלָא יַעֲבֹוֹר לְהִיוֹת עשִׁים אֵת שְנֵי הַיִּמִים הָאֵלֶה נְזְכָּל־שְנָה וְשְנָה וְשְנָה בְּכָל־שְנָה וְשְנָה וְשְנָה בְּכָל־שְנָה וְמְשְׁבָּה בְּכְל־שְנָה וְמִיִּתְ הַיִּמְים הָאֵלֶה נִזְכְּרִים וְנַעֲשִׁים בְּכָל־דְּוֹר וְדִוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפְּחָה וּמִשְׁפְּחָה וִמִינְה וְעִיר וִמִיר וִמִיי הַמִּיבָה וְעִיר וִעִיר וִימִי הַפּוּרִים הָאֵלֶה לָא יַעַבְרוּ מִתְּוֹךְ מִנְּרִעם: {מּוֹרְיִם הָּאֵלֶה לָא יַעַבְרוּ מִתְּוֹךְ מִנְרִעֵם: {מּן הַיִּים וְזִכְרָם לֹא־יַסִוּף מְזַרְעֵם: {מּיְתוֹךְ

²⁶ Wherefore they called these days Purim, after the name of pur. Therefore because of all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and that which had come unto them, 27 the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year; 28 and that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed.

יוֹתְכְתֹב אֶסְתֵּר הַמַּלְבֶּה הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי בַּת־אֲבִיחָיִל וּמְרְדֵּבִי הַיְּהוּדִי אֶּגֶרֶת אֶגֶרֶת הַשִּּנְית: יוֹ וַיִּשְׁלַח הַפּוּרֶים הַוֹּאַת הַשֵּנְית: יוֹ וַיִּשְׁלַח הַפּוּרֶים אֶל־בָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שָּלְה מְלְרִים אֶל־בָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שָּׁבְע מְלְרִים וּמֵאָה מְדִינְה מַלְּכְוּת אֲמֶת: יוֹ שֶׁלְוֹם וְאֵמֶת: יוֹ שְׁלְוֹם וְאֵמֶת: בְּּוֹלֵים אֲת־יְמֵי הַבָּלִים הָאֵלֶּה בְּוֹמֵנִיהָם בַּאֲשֶׁר קִיָּמוּ בְּוֹמֵנִיהָם בְּאֲשֶׁר קִיָּמוּ בְּוֹמֵנִיהָם מְּרְדֵּבֵי הַיִּמְוֹּה וְעַל־תַרְם וְעַל־תַרְם הַבְּלֵיה וְבַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־בַּפְשֶׁם וְעַל־תַרְם הַבְּבֵי הַצֹּמְוֹת וְעַקּתָם:

²⁹ Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordekhai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim. ³⁰ And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom Ahashverosh, with words of peace and truth, 31 to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordekhai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

32 וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קּיַּם דִּבְרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶה וְנִכְתָּב בַּפֵפֶר: {פ}

³² And the commandment of Esther confirmed these matters of Purim; and it was written in the book. uma'amar Esther kiyyam divre hapurim ha'elleh venikhtav bassefer

י אֶּקְתֵּר י Chapter 10

וֹיָשֶׁם הַפֶּּלֶךְ אחשרש אֲחַשְוֹרְוֹשׁ וּ מֵס עַל־הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיֵּם:
יְכְל־מַעֲשֵה תָקְפּוֹ וּגְּבְוּרְתֹוֹ וּפְרָשַתֹּ
גְּדְלַת מְרְדֵּכִי אֲשֶר גּדְּלְוֹ הַפֶּלֶךְ הְלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־מַפֶּר דִּבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפְּרֵס: יּ כִּי וּ הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפְּרֵס: יּ כִּי וּ מִשְנָה לַמֶּלֶךְ מְרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ מְרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרוֹשׁ וְגְדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצִוּי לְרָב אֶחָיוֹ דֹבֵר שְׁלְוֹם לְכל־זרעוֹ:

¹ And the king Ahashverosh laid a tribute upon the land, and upon the isles of the sea. 2 And all the acts of his power and of his might, and the full account of the greatness of Mordekhai, how the king advanced him, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia? 3 For Mordekhai the Jew was next unto king Ahashverosh, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren; seeking the good of his people and speaking peace to all his seed. ki Mordekhai hayyehudi mishneh Ahashverosh lammelekh vegadol layyehudim veratsuy lerov ehav doresh tov le'ammo vedover shalom lekhol-zar ^{1}O

Blessings and Prayers upon completing Megillat Esther

אחר קריאת המגילה מברך הקורא:

After reading the Book of Esther say:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם, (הָאֵל) הָרָב אֶת רִיבֵנוּ וְהַדְּן אֶת דִּינֵנוּ וְהַנְּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ וְהַנְּשְׁלֵם הִינֵנוּ וְהַנִּפְרָע לֵנוּ גְּמְשְׁלֵם אֶת נִפְשְׁנוּ וְהַנִּפְרָע לֵנוּ מִצְּרֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ מִצְּרֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרִיהֶם הָאֵל הַמּוֹשְיַע:

Blessed are you, YHVH (Hashem) our *elo'ah*, cosmic majesty, (the *El*) who pleads our cause, judges our suit and avenges our wrong, who renders retribution to all that hate our soul, and on our behalf deals out punishment to our adversaries. Blessed are you, YHVH (Hashem), who on behalf of your people Yisra'el deals out punishment to all their adversaries: the *El* [that is] the Savior.

בגמר קריאת המגילה והברכה שאחריה בערבית, אומרים 'אשר הניא' ומזמרים 'שושנת יעקב'. בשחרית אין אומרים 'אשר הניא', מפני שקרובות נאמרו בחזרת הש"ץ, שך מזמרים 'שושנת יעקב'.

In the morning, skip the following paragraph:

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיֵּפֶּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים:

בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָּע נֵצֶר זְדוֹן מִזֶּרַע עֲמָלֵק:

נָאָה בְעָשְרוֹ וְכֵרָה לוֹ בּוֹר וּגְדֻלְּתוֹ יֵקְשָׁה לּוֹ לֵכֶד:

דּמָה בְנַפְשוֹ לִלְכּוֹד וְנִלְכָּד בִּקִשׁ לִהַשִּמִיד וְנִשְמַד מְהֵרָה:

הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שִּׂנְאַת אַחִים לַבְּנִים:

וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שָׁאוּל כִּי בְחֶמְלָתוֹ עַל אַגָג נוֹלַד אוֹיֵב:

זָמַם רָשָּׁע לְהַכְּרִית צַדִּיק וְנִלְּכַּד טָמֵא בִּידֵי טַהוֹר:

קֶּסֶד גָּבַר עַל שִּגְגַת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף

-Who brought the counsel of the heathen to nought, and made the devices of the crafty of none effect, when a wicked man, an arrogant offshoot of the seed of Amalek, rose up against us. Insolent in his riches, he dug himself a pit, and his own greatness laid him a snare. In his mind he thought to entrap, but was himself entrapped, he sought to destroy, but was speedily destroyed. Haman displayed the hatred of his fathers, and stirred up against the children the ancient enmity of the brothers (Esav Yaakov), and remembering not the mercy of Shaul, טָמַן בְּלִבּוֹ מַחְשְבוֹת עֲרוּמָיו, וַיִּתְמַבֵּר לַעֲשוֹת רָעָה:

יָדוֹ שָׁלַח בִּקְדְוֹשֵי אֵל כַּסְפּוֹ נָתַן לְהַכְרִית זְכְרָם:

בּרְאוֹת מָרְדְּכַי בִּי יֵצָא קֶצֶף וְדָתֵי הָמָן נִתְּנוּ בְּשׁוּשָׁן:

לָבַשׁ שַׂק וְקָשֵׁר מִסְפֵּד וְגָזַר צוֹם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֱפָר:

מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וְלִמְחוֹל חַשַּאת עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ:

נץ פָּרַח מִלּוּלָב הֵן הְדַפָּה עָמְדָה לְעוֹרֵר יְשֵׁנִים:

סָרִיסֶיהָ הִבְהֵילוּ לְהָמֶן לְהַשְׁקוֹתוֹ יֵין חֲמַת תַּנִינִים:

עָמַד בְעָשָרוֹ וְנָפַל בְּרִשְעוֹ עֲשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו:

פִּיהֶם פְּתְחוּ כָּל יוֹשְבֵי תֵבֵל כִּי פוּר הָמָן נֶהְפַּךְ לְפוּרֵנוּ:

צַּדִּיק נֶחֱלֵץ מִיַּד רָשָע אוֹיֵב נִתַּן תַּחַת נַפְשוֹ:

קיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׁוֹת פּוּרִים וְלִשְׁמוֹחַ בְּכָל שָנָה וְשָנָה:

ָרְאֶיתָ אֶת הְפָלַת מְרְדְּכֵי וְאֶסְתֵּר. הַמֶּן וּבָנָיו עַל הָעֵץ תָּלֵיתָ:

שושַנַת יַעֲקֹב צְהֲלָה וְשָּׁמֵחָה בִּראוֹתָם יַחַד תִּכֵלֵת מַרִדְּכָי:

תְשוּעָתָם הָיֵיתָ לָנֶצַח וְתִקְוָתָם בְּכָל דור וָדוֹר: לְהוֹדִיעַ שֶּׁכָּל קֹוֶיךּ לֹא יֵבְשׁוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים

בָר:

through whose compassion for Agag the enemy was born. The wicked plotted to cut off the just, and the unclean was caught in the hands of the pure. (Mordekhai's) lovingkindness (to Esther) prevailed over the father's (Shaul's) error, but the wicked (Haman) heaped sin upon the sins of his ancestor. In his heart he hid his cunning devices, and sold himself to do wickedness. He stretched forth his hand against [Hashem's] holy ones; he gave his silver to cut off the remembrance of them. When Mordekhai saw that wrath had gone forth, and that the decrees of Haman were issued in Shushan, lie put on sackcloth and wrapped himself in mourning, ordained a fast and sat upon ashes. Who will rise up to atone for error, and obtain pardon for the sin and iniquity of our fathers? A flower blossomed from the palm tree: lo! Hadassah arose to awaken the merit of those that slept in the grave. Her servants hastened to make Haman drink the wine of the poison of snakes. He rose by his riches, but fell in his wickedness; he made him a gallows, and was himself hung thereon. All the inhabitants of the world opened their mouths, for the lot of Haman was turned to be our lot. When the righteous was

delivered out of the hand of the wicked, and the enemy was put in his stead, the ordained for themselves Jews to celebrate Purim, and to rejoice thereon every year. You did regard the prayer of Mordekhai and Esther: Haman and his sons you did hang upon the gallows. The lily of Yaakov rejoiced and was glad when Mordekhai was seen in the purple. You have ever been Yisra'el's salvation, and their hope in every generation, to make known that all who hope in you shall not be ashamed, neither shall any be confounded who put their trust in you.

אָרוּר הָמֶן אֲשֶׁר בִּקֵשׁ לְאַבְּדִי . בְּרוּךְ מָרְדְּכֵי הַיְּהוּדִי . אֲרוּרָה זֶנֶשׁ אֲשֶׁת מַפְחִידִי . בְּרוּכָה אֶסְתֵּר מְגִנָּה בַּעֲדִי . (יש להוסיף אֲרוּרִים כָּל הָעֲרֵלִים . בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל) וְגַם חַרְבוֹנָה זְכוּר לְטוֹב:

Accursed be Haman who sought to destroy me; blessed be Mordekhai the Jew; accursed be Zeresh, the wife of him that terrified me; blessed be Esther my protectress, and may Ḥarbonah also be remembered for good.